

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/197/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223997
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512223997.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Edity Szabovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 7.10.2014, č.k. 7C/187/2012-103 a proti uzneseniu zo dňa 9.12.2014, č.k. 7C/187/2012-127, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 7.10.2014, č.k. 7C/187/2012-103 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

II. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 9.12.2014, č.k. 7C/187/2012-127 **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

K výroku I.:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanému zaplata sumy 125,- eur ako náhrady škody a sumy 321,- eur ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tvrdiac, že škoda mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom G. M., O.. XX.X.XXXX (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 10139/2008). Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa v predmetnej veci nariadil pojednávanie až po právoplatnosti uznesenia č.k. 7C/187/12-63 zo dňa 20.1.2014, ktorým zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.2.2014. Pojednávanie bolo nariadené na termín 7.10.2014. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zaslal súdu e-mailom bez zaručeného elektronického podpisu opätovne návrh na prerušenie konania, a to z rovnakých dôvodov ako v návrhu zo dňa 17.10.2013. Okrem skutočnosti, že o návrhu žalobcu na prerušenie konania bolo právoplatne rozhodnuté, súd poukázal aj na skutočnosť, že ústavný súd v prejednávanej veci rozhodol,

sťažnosti pre nedostatok právomoci odmietol, t.j. odpadol aj dôvod uvádzaný samotným žalobcom v návrhu na prerušenie konania. Súd preto vec prejednal podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, ktorí sa na pojednávanie dňa 7.10.2014 nedostavili.

Zo spisu sp. zn. 36Er/8041/2008 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. E. M. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp. zn. EX 10139/08 na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava zo dňa 31.7.2008 (právoplatného dňa 2.9.2008 a vykonateľného dňa 5.9.2008) sp.zn.: SR 06779/08, vydaného v prospech oprávneného (žalobcu) proti povinnému G. M., O.. XX.X.XXXX, bola doručená Okresnému súdu Bratislava V dňa 1.12.2008. Dňa 5.12.2008 vydal tamojší súd poverenie č. XXXX XXXXXX*, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. E. M. so sídlom v Bratislave vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti na sumu 24.360,- Sk s prísl., trov konania a trov exekúcie.

Svoje rozhodnutie súd právne oprel o ust. § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení platnom do 31.12.2012, a § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. - Exekučný poriadok v znení platnom od 1.1.2009 do 31.12.2009, pričom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal základné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci. Žalobcove tvrdenie o nečinnosti súdu - viac ako 174 dní, je zmätočné a nezakladá sa na pravde. Exekučný súd rozhodol o vydaní poverenia v zákonom stanovenej lehote, a žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal nesprávny úradný postup súdu. Súd preto návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a keďže úspešnému žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Namietol, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. preto, že sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Žalobca však riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Poukázal aj na ust. § 15 O.s.p. a uviedol, že žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Takéto rozhodovanie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca preto podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal ani možnosť vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Žalobca má za to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Namietal tiež, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. a skutkovým základom sa mal stať skutkový stav tvrdý žalobcom. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na opätovné prejednanie. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a po preskúmaní odvolacích námietok žalobcu, odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, dospel k záveru, že nie je dôvod ani na zmenu, ani na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Preto postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 15.12.2015.

Súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav veci, a vyvodil z neho správny právny záver o nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu predovšetkým už pre nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Žalobca v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu údajným nedodržaním zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Toto tvrdenie však ničím nepreukázal. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že poverenie súdnemu exekútorovi bolo vydané dňa 5.12.2008, t.j. už štvrtý deň od doručenia žiadosti súdneho exekútora dňa 1.12.2008 na súd. Zjavne tak nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, a žalobcovi ani nemohol vzniknúť nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd prvého stupňa preto správne skonštatoval, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu porušením povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Čo sa týka odvolacích námietok žalobcu, odvolací súd musí konštatovať, že jeho odvolanie je obsahovo zhodné s odvolaniami podanými v iných obdobných veciach (formulárové odvolanie), a to napriek tomu, že mnohé jeho procesno-právne odvolacie námietky sa k tejto veci vôbec nevzťahujú.

Ako vyplýva zo spisu, súd prvého stupňa stanovil vo veci prvý termín pojednávania na deň 17.10.2013 o 13,30 hod.. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 2.10.2013. Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa však na pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.10.2013 (č. I. 48, 49 spisu), navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť. Dôvodom tohto návrhu žalobcu bolo podanie sťažnosti na Ústavný súd SR v predmetnej veci. Sťažnosťou (č.I. 51) napadol rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8NcC/126/2012 a domáhal sa vydania nálezu, že týmto rozhodnutím bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu, na spravodlivý súdny proces a na zákonného sudcu. Súčasne sa domáhal priznania finančného zadostučinenia v sume 500,- eur, ako aj zrušenia rozhodnutia zo dňa 19.10.2012, sp.zn. 8NcC/126/2012 a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Pojednávanie bolo preto odročené, a súd prvého stupňa uznesením zo dňa 20.1.2014, č.k. 7C/187/2012-64, právoplatným dňa 13.2.2014, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Predvolanie na pojednávanie konané dňa 3.6.2014 o 13,30 hod. bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 30.4.2014. Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa ani na toto pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.5.2014 (č. I. 77 spisu), opätovne navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR v predmetnej veci. Súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že určí ďalší procesný postup. Dňa 3.9.2014 súd stanovil vo veci tretí termín pojednávania na deň 7.10.2014 o 13,30 hod.. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 10.9.2014. Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa na pojednávanie nedostavili. Zasa len e-mailovým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 2.10.2014 (č. I. 89 spisu), navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť z rovnakého dôvodu - z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR v predmetnej veci. Súd prvého stupňa však už vec prejednal a vyhlásil rozsudok.

V tejto súvislosti musí odvolací súd konštatovať, že všetky tri návrhy žalobcu (zo dňa 16.10.2013, 30.5.2014 a 2.10.2014) na zrušenie pojednávania a na prerušenie konania nemali akýkoľvek vecný a právny základ, pretože ich žalobca podal v čase, keď o jeho ústavnej sťažnosti týkajúcej sa tejto veci už Ústavný súd SR rozhodol uznesením zo dňa 2.7.2013, č.k. III. ÚS 321/2013-12 tak, že sťažnosť žalobcu bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Súd prvého stupňa preto zjavne nemal dôvod na to, aby bolo nariadené pojednávanie zrušené a konanie vo veci

prerušené, pretože v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už na Ústavnom súde SR žiadne konanie o ústavnej sťažnosti žalobcu týkajúcej sa tejto veci neprebiehalo. Preto dôvod, pre ktorý žalobca požiadal o zrušenie pojednávania „až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázky zákonného sudcu“, nemožno považovať za dôležitý v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa nepochybil, keď dňa 7.10.2014 pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu (§ 101 ods. 2 druhá veta O.s.p.) a v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalovaného.

Podstatná časť odvolacích námietok žalobcu je založená na tvrdení, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. K argumentácii žalobcu preto odvolací súd v prvom rade uvádza, že ako nadriadený súd uznesením zo dňa 19.10.2012, č.k. 8NcC/126/2012-14, právoplatným dňa 9.1.2013, okrem iného rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Bratislava V - JUDr. W. Š.D. nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci (sp.zn. 7C/187/2012). Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom nadriadený súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu. Neobstojí preto námietka žalobcu v odvolaní, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca.

Čo sa týka ďalších odvolacích námietok, odvolací súd nezistil, že by bola žalobcovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že by súd nepoučil žalobcu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov, a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa názoru odvolacieho súdu, žiadne práva žalobcu neboli postupom súdu prvého stupňa porušené. O realizáciu svojich procesných práv v rámci súdneho pojednávania sa obral žalobca sám svojím postupom, a to bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu v konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

K výroku II.:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur podľa pol. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb., v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Namietol, že napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie, a preto je nepreskúmateľné. Namietol tiež, že mu bola uložená poplatková povinnosť, hoci mu vzhľadom na vecné oslobodenie konania od poplatku nevznikla. Argumentoval tým, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ako vyplýva z tejto definície, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. ako je tomu pri položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku, a nie žalobu, a súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku. Poukázal na to, že v prílohe zák. č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Preto má za to, že mu bola v rozpore so zák. č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. V tejto súvislosti sa odvolával na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.3.2007, sp. zn. 4Cdo 39/2007 s tým, že za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Prílohe zák. č. 71/1992 Zb. sa súdne poplatky nevyberajú. V takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy. Odvolával sa tiež na ust. § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. s tým, že žaloba v pojednávanej veci bola podaná pred 1.10.2012, a teda konanie začalo pred účinnosťou

zákona č. 286/2012 Z.z., a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012. Do 30.9.2012 bolo podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) zák. č. 71/1992 Zb. konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal aj napadnuté uznesenie, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Nie je správny právny názor žalobcu, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobu podal na súd pred 1.10.2012, je v zmysle ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, dokedy bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedeného nesprávne vyvodzuje, že mu nevznikla poplatková povinnosť v súvislosti s podaným odvolaním proti rozsudku zo dňa 7.10.2014, č.k. 7C/187/2012-103.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len ZoSP), súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 4 ZoSP, v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 2 ZoSP, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 17 ods. 2 ZoSP, poplatok za odvolanie a dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom.

Podľa § 18ca ZoSP (Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. októbra 2012), z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20,- eur.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď uznesením uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie, aj keď konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. (čo je predmetom konania v prejednávanej veci) bolo do 30.9.2012 od poplatku vecne oslobodené, a teda nebolo uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov. Položka 7a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu ZoSP, bola do sadzobníka vložená novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.10.2012. Touto novelou bolo tiež zrušené ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP, ktorým bolo od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Takéto súdne konanie teda nie je od 1.10.2012 oslobodené od poplatkov. To znamená, že žalobca by nebol povinný zaplatiť poplatok za odvolanie (§ 6 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb.) iba v prípade, ak by odvolanie podal do 30.9.2012. Pretože odvolacie konanie sa

začalo podaním odvolania proti rozsudku zo dňa 7.10.2014, č.k. 7C/187/2012-103 až dňa 26.11.2014, t.j. za účinnosti ZoSP v znení zákona č. 286/2012 Z.z., žalobcovi ako odvolateľovi (navrhovateľovi poplatkového úkonu - odvolania) vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur.

Ani námietku žalobcu, že v danej veci nie je dôvodné použitie analógie legis, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, nakoľko k použitiu analógie zo strany súdu prvého stupňa vôbec nedošlo. Zo strany súdu prvého stupňa nedošlo ani k žiadnemu svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, pretože ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, súdny poplatok sa platí nielen za podanie návrhu, ale (okrem iného) aj za podanie odvolania.

Neobstojí ani námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti uznesenia. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje odvolací súd za dostatočné a samotné uznesenie za preskúmateľné, pretože z neho jednoznačne vyplýva, že ním bol žalobcovi vyrubený súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/187/2012, vyplýva z neho výška súdneho poplatku, aj položka Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej bol vyrubený. Že tieto skutočnosti boli žalobcovi zrejmé, vyplýva aj priamo z obsahu jeho odvolania.

Pretože súd prvého stupňa napadnutým uznesením, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku, aplikoval správny právny predpis, tento správne vyložil, správne označil aj položku Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej súdny poplatok za odvolanie vyrubil, a súdny poplatok vyrubil odvolateľovi aj v správnej výške, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.